

У Х В А Л А
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційним зверненням громадянки Дідікало Валентини
Миколаївни щодо офіційного тлумачення статей 165, 172
Кримінального кодексу України**

м. Київ
15 січня 1998 року
№ 2-у/98

Справа № 18/3044-97
№ 2-7/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Мартиненка Петра Федоровича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Дідікало Валентини Миколаївни щодо офіційного тлумачення статей 165, 172 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка Володимира Денисовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. У конституційному зверненні Дідікало В.М. просить дати офіційне тлумачення статей 165, 172 Кримінального кодексу України, мотивуючи тим, що суди України неоднозначно застосовують положення зазначених статей.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Дідікало В.М. на підставі пункту 1 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - відсутність встановленого Конституцією України та зазначеним Законом права на конституційне звернення.

3. Як вбачається з матеріалів справи, 22 червня 1995 року Київський міський суд засудив Дідікала Володимира Михайловича - чоловіка заявниці, на 10 років позбавлення волі за статтею 86¹, частиною третьою статті 168, частиною другою статті 165 і статтею 172 Кримінального кодексу України.

Громадянка Дідікало В.М. вважає, що суд невірно кваліфікував вчинені їй чоловіком злочини, передбачені частиною другою статті 165 "Зловживання владою або посадовим становищем" і статтею 172 "Посадовий підлог", оскільки, як стверджує заявниця, відсутні такі ознаки, як "зловживання владою або посадовим становищем, тобто умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості", які є обов'язковими для наявності складу злочину, передбаченого статтею 165 Кримінального кодексу, що і стало причиною звернення Дідікало В.М. до Конституційного Суду України.

Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" безпосередньо до Конституційного Суду України з питання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України може звернутися особа, яка вважає, що конституційні права і свободи її порушено або можуть бути порушені.

Із звернення Дідікало В.М. випливає, що вона звернулася до Конституційного Суду України за захистом інтересів свого чоловіка Дідікала Володимира Михайловича.

Згідно з пунктом 2 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України", якщо заявник є представником особи за законом або уповноваженим за дорученням, він зобов'язаний подати разом з конституційним зверненням відповідні документи про представництво. З матеріалів справи не вбачається, що Дідікало В.М. є представником за законом чи уповноваженою за дорученням, тому вона не є суб'єктом права на конституційне звернення з цього питання.

4. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні заявниці відсутні належні обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень зазначених статей Закону, а також документи, які б свідчили про неоднозначне застосування вказаних норм судами України та про порушення конституційних прав і свобод Дідікала В.М., що не відповідає вимогам пунктів 4 і 5 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України". Заявниця фактично ставить питання про перегляд вироку суду, що є компетенцією судів загальної юрисдикції (судові документи до конституційного звернення не долучено). Тому конституційне провадження не може бути відкрито з підстав, передбачених статтею 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

На підставі викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50 і 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті провадження в справі за конституційним зверненням Дідікало Валентини Миколаївни щодо офіційного тлумачення статей 165, 172 Кримінального кодексу України на підставі пункту 1 і 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - відсутність встановленого Конституцією України та зазначеним Законом права на конституційне звернення і невідповідність конституційного звернення вимогам цих законів.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ